

[Indenrigsministeren.]

har flot fejlet det ned af Bordet: det kan der ikke vrides Interesse af. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der er ikke fremført nogen Art af Begrundelse for, at et saadant Lovforslag skulde gennemføres. Hvilken Haan over for de 57 000, dette Smaakrav! hvad brydet Det konservative Folkeparti sig om, at de finder, en udmærket Begrundelse er til Stede! Næh, kom med et Par Tusind Godsejere, saa skal jeg love for, at vi var kommet ind paa Restriktioner! Se, en saadan Politik holder ikke, det kan man være overbevist om. Saa er der det ejendommelige, at naar de to Ordførere har søgt at kaste det hele ned og siger, at det har ingen Interesse, har de alligevel Følelsen af, at de maa forsvare sig, og gør da det latterlige Forsøg at sige, at Regeringspartierne vil ikke være med til at gennemføre noget, ellers kunde vi i og for sig godt have tænkt os det. Maa jeg ikke spørge det ærede Medlem Hr. Elgaard: hvilken Fremgangsmaade er det, man efterhaanden ønsker for Arbejdet her i Rigsdagen? Har det dog ikke alle Tider været anerkendt, at Arbejdet her paa Rigsdagen foregaar paa den Maade, at Regeringen forelægger sine Forslag, at saa Oppositionen, de Partier, som ikke er enige i saadanne Forslag, men eventuelt vil arbejde med selve Sagen, fremsætter de Ændringsforslag, de ønsker at fremsætte, eller udkaster visse Tanker — det formener Regeringen den aldrig —, som de beder vedkommende Minister om nærmere at udforme eller kræver Samraad med Ministeren om. Er det dog ikke Arbejdsformen i dette Ting, og har det ikke alle Tider været saadan, og kan Arbejdet foregaa paa nogen som helst anden Maade? Jeg synes ærlig talt, at det er sølle, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nedlader sig til parlamentarisk Klopfægteri af den Art.

Det er mig ikke bekendt, at man fra de Herrer Side har ønsket mit Bidrag til at udarbejde Ændringsforslag af nogen Art. Man har ikke fremsat Tanker i den Henseende, har ikke gjort det mindste Forsøg derpaa, og saa vover man at komme her i Tinget og sige, at ret beset er det egentlig Flertallet og Ministeren, der har Skylden. Det kan man ikke være bekendt! Jeg tror, man skal tage Ansvar for den Stilling, man tager i de forskellige Spørgsmaal, og det maa jo være let for de Herrer, naar de siger, at der her ikke er noget at lovgive om. Paa samme Maade maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg for-

staar hans umulige Stilling, men at det alligevel forekommer mig, at selv en umulig Stilling for en Politiker ikke kan begrunde den Fremgangsmaade, det ærede Medlem brugte her i Dag. Han siger til mig, at Tekstilunionens Udtalelse er misbrugt. Hyad er der sket? Der er sket dette, at Indenrigsministeriet har modtaget en Skrivelse fra Dansk Textil Union, underskrevet Vibe-Hastrup, og at Indenrigsministeriet har oversendt denne Skrivelse til Rigsdagen sammen med en Række andre Henvendelser fra de paagældende Erhvervsorganisationer. Hvem var den første, der her i denne By tog det som Udtryk for, at Tekstilunionens Skrivelser Underskriver var enig deri? Det var „Berlingske Tidende“. „Berlingske Tidende“ fremdrog i en Artikel, og oven i Købet i en Spidsartikel, hvordan et Medlem af den konservative Gruppe i Borgerrepræsentationen var enig deri, og da der kom Indsigelse derimod, hvad skrev saa „Berlingske Tidende“? Det skrev:

„Vi bemærker, at Dansk Textil Unions Henvendelse, der er aftrykt som Bilag til det af Indenrigsminister Dahlgaard fremsatte Lovforslag, er underskrevet af Overretssagfører Vibe-Hastrup og kun af ham. Vi har derfor været fuldt berettiget til at gaa ud fra, at han i Lighed med Underskriverné for de andre hermed stod ogsaa personligt inde for den i Henvendelsen tilkendegivne Opfattelse.“

Og saa kommer det ærede Medlem her i Dag og siger, at jeg har misbrugt denne Skrivelse, kommer og holder en Tale, som, hvis det ærede Medlems Udlægning af den Vibe-Hastrupske Skrivelse og Udlægning af Dansk Textil Unions Formands Tale i Roskilde er rigtig, gør det fuldt berettiget at sige, at saa er der overhovedet ingen, der har nogen som helst Grund til at tage alvorligt noget af, hvad de to Herrer fremtidig vil sige. Hvis man nu er naaet dertil, at der fremsættes i de kraftigste Udtryk en Henvendelse til Regeringen, og at derefter kan en Ordfører i Tinget staa op og fortælle, at hverken Underskriveren eller Formanden for den Organisation, der har henvendt sig til Regeringen, mener et Ord af, hvad de siger, saa maa jeg sige, at saa er de Herrer, der bærer sig saaledes ad, kommet i en Stilling saa lidet flatterende, at de maa enten klargøre den eller ogsaa faa et privat Opgør med Formanden for Det konservative Folkeparti. Derfor henstiller jeg til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Anledning af hans Optræden her i Dag til Overvejelse alligevel at vogte sig for, at hans Politik i denne Sal efterhaanden blot bliver Uartig-